

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122200884
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122200884.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobkyne: M. Ž., J.. XX.X.XXXX, G. XXX XX L. G. XX, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: BENCONT INVESTMENTS, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04, Bratislava - Nové mesto, IČO: 36432105, o primerané finančné zadost'učinenie a prisl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 100 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale len z prisúdenej istiny.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou z 19.1.2022 sa domáhala primeraného finančného zadost'učinenia podľa § 3 ods. 5 vety tretej zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vo výške 5.611,38 Eur. Nárok uplatnila na základe toho, že ako spotrebiteľka bola úspešná v predchádzajúcom spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorý bol vedený pod sp. zn. 15Csp/146/2020. Odcitovala časť odôvodnenia rozsudku zo dňa 17.6.2021 v uvedenej veci, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.7.2021. V zmysle neho bola dohoda o zrážkach zo mzdy posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka, pričom súd poukázal aj na nesprávny údaj o výške RPMN v úverovej zmluve v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyňi bol bezúročný a bez poplatkov. Uvedol aj to, že právny predchodca žalovaného žalobkyňu žiadnym spôsobom osobitne neoboznámil s dohodou o zrážkach zo mzdy a o jej následkoch, z čoho sa dá usúdiť nedostatok jej vôle túto dohodu uzavrieť, preto je absolútne neplatná podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa poukázala na sankčnú a relatívnu funkciu primeraného finančného zadost'učinenia a vyslovila názor, že jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadost'učinenia je suma, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor obohatiť. Z úveru 2.000 Eur zaplatila 1.703,07 Eur, mala teda dlh len vo výške 296,93 Eur, žalovaný však požiadaval jej zamestnávateľa o zrážky zo mzdy až vo výške 5.908,31 Eur, teda chcel sa na jej úkor bezdôvodne obohatiť o sumu 5.611,38 Eur a preto v tejto výške aj uplatnila daný nárok.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil s tvrdením, že on neuzatváral spornú dohodu, ale jeho právny predchodca a preto nie je porušiteľom práva žalobkyne. S poukazom na § 3 ods. 5 poslednú vetu zákona č. 250/2007 Z.z. neboli podľa neho splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku, keďže v predchádzajúcom spore nebolo rozhodnuté o porušení práva či povinnosti žalobcu a zároveň absentuje zodpovedný subjekt ako porušiteľ práv žalobcu. Uplatnenú výšku považoval tiež za neprimeranú až absurdnú, zdôraznil, že žalovaný sa domáhal uspokojenia svojej oprávnenej pohľadávky využitím zákonného zabezpečovacieho prostriedku. Dodal, že vzhľadom na predchádzajúce súdne rozhodnutie

dopad do osobnej či majetkovej sféry žalobcu nebol žiadny. Uviedol, že ochrana spotrebiteľa má svoje limity a nemožno ju ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti, na čo poukázal Najvyšší súd ČR v rozhodnutí 23Cdo 1201/2009. Konanie žalobcu tak považoval za šikanózne uplatňovanie práva.

3. Žalobkyňa v replike nesúhlasila s argumentáciou žalovaného, ktorý hmotnoprávne disponoval s pohľadávkou z predmetnej úverovej zmluvy, domáhal sa jej zaplata cez výkon zrážok zo mzdy, pohľadávku prevzal so všetkými právami aj povinnosťami a teda prevzal aj zodpovednosť za porušenie práv a povinností z tohto zmluvného vzťahu, preto je pasívne legitimovaným v tomto spore. Právoplatným rozsudkom vo veci 15Csp/146/2020 bolo deklarované, že došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Poukázala na viaceré rozsudky predovšetkým Krajského súdu v Prešove, ktorý pri výške primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal z ujmy hroziacej žalobcovi.

4. Žalovaný v duplike zotrval v celom rozsahu na svojom vyjadrení, uviedol, že súdne rozhodnutia v iných sporoch nie sú záväzné pre tento spor a poukázal na to, že nie je spravodlivé poskytnúť ochranu tým spotrebiteľom, ktorí nevrátia ani istinu úveru.

5. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán, správou Kauflandu Slovenská republika v.o.s., spisom tohto súdu 15Csp/146/2020 a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa podala 3.12.2020 na tunajší súd žalobu proti žalovanému o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 15Csp/146/2020. Keďže podala zároveň aj návrh na neodkladné opatrenie, súd uznesením č.k. 15Csp/146/2020-23 z 9.12.2020 zaviazal žalovaného zdržať sa použitia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy do právoplatného skončenia vo veci samej. Uvedené uznesenie sa stalo vykonateľným 11.12.2020.

7. Z predchádzajúceho spisu súd zistil, že 21.2.2011 bola uzavretá písomná zmluva o úvere dostupná pôžička medzi žalobkyňou ako dlžníkom a Poštovou bankou a.s. ako veriteľom. Žalobkyňi bol poskytnutý úver vo výške 2.000 Eur s úrokovou sadzbou 24,5%. Dohodnutých bolo 70 splátok po 60,27 Eur a konečná splatnosť úveru 10.12.2016. V zmluve bolo uvedené RPMN vo výške 27,45%.

8. V bode 4 formulárovej úverovej zmluvy bolo konštatované, že podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo zmluvy o úvere v súlade s článkom 5, bod 5.8 OP pre úver.

9. Dňa 22.10.2020 žalovaný ako postupník na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.12.2015 požiadal zamestnávateľa žalobkyne Kaufland Slovenská republika v.o.s. o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe predloženej dohody, pričom svoju pohľadávku vyčíslil na 5.908,31 Eur.

10. Súd rozhodol na prvom pojednávaní tak, že žalobe vyhovel rozsudkom č.k. 15Csp/146/2020-53 zo dňa 17.6.2021. Keďže žalovaný odvolanie nepodal, rozsudok sa stal právoplatným 17.7.2021. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že právny predchodca žalovaného a žalobkyňa uzavreli spotrebiteľskú úverovú zmluvu a dohodu o zrážkach zo mzdy. Spornú dohodu o zrážkach zo mzdy súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku, keďže nebola individuálne dohodnutá a umožňovala bez súdnej kontroly siahnuť na majetok dlžníka a tiež uhradiť plnenie aj z neprijateľných zmluvných podmienok a bez predchádzajúceho odobrenia súdom. V tej súvislosti poukázal súd na to, že v úverovej zmluve bola uvedená RPMN v nesprávnej výške - 27,45%, hoci správne malo ísť o 33,52%. Ide teda o údaj v neprospech spotrebiteľa, čo podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Zároveň vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy aj ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka. Zdôvodnil pritom len § 37 Občianskeho zákonníka s tým, že žalobkyňa nebola zo strany právneho predchodcu žalovaného osobitne oboznámená o dohode o zrážkach zo mzdy, ani jej následkoch, táto dohoda jej bola vnútená, hoci vo sfére jej záujmu bolo uzatvorenie len úverovej zmluvy a z toho dospel k záveru o nedostatku vôle žalobkyne na uzatvorenie aj dohody o zrážkach zo mzdy.

11. Je nepochybné, že žalobkyňa mala pri uzatvorení predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dohody o zrážkach zo mzdy postavenie spotrebiteľa.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacim na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o ochrane spotrebiteľa, o spotrebiteľskom úvere, o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka).

17. K tomuto záveru súd dospel logickým a gramatickým výkladom, keďže nemožno pochybovať o tom, že týmito osobitnými predpismi v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sú predpisy slúžiace na ochranu spotrebiteľov. Aj právna úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 a násl. Občianskeho zákonníka pôsobí ako osobitný právny predpis (viď. Občiansky zákonník I. autorov Štefček a spol., vydavateľstvo C.H. Beck str. 459). Logicky spomínané porušenie práva či povinnosti musí súvisieť s normami na ochranu práv spotrebiteľov, veď preto je nárok zakomponovaný do zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak by zákonodarca mienil porušenie akéhokoľvek predpisu ako zákonnú podmienku pre úspešné uplatnenie daného nároku, uviedol by to v texte zákonného ustanovenia a použil by inú formuláciu (porušenia práva či povinnosti ustanovenej akýmkoľvek právnym predpisom), ale v zákone jasne vymedzil toto porušenie a nepoužil spomínanú všeobecnú formuláciu.

18. Navyše je potrebné vychádzať aj zo syntetického výkladu a v tejto súvislosti posúdiť a vyhodnotiť formuláciu celého ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 205/2007 Z.z. a vychádzať najmä z jeho prvej vety, v ktorej je jasne uvedené, že spotrebiteľ sa nemôže proti porušiteľovi jeho práva alebo povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa na súde domáhať ochrany svojho práva. Vetu tretiu citovaného zákonného ustanovenia je teda potrebné vykladať aj s ohľadom na znenie tejto prvej vety § 3 ods. 5. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.9.2016, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

19. Pokiaľ teda žalobkyňa odôvodňovala nárok posúdením absolútnej neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy pre nedostatok jej vôle, teda s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uvedené skutočnosti sú pre daný nárok irelevantné. Ide totiž o všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o neplatnosti právneho úkonu a nie osobitné normy slúžiace na ochranu práv spotrebiteľov, ktoré tvoria základnú zákonnú podmienku uplatneného nároku. Relevantné preto podľa súdu bolo len posúdenie spornej dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky.

20. Vychádzajúc z právnych záverov mnohých rozhodnutí Krajského súdu v Prešove napr. 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018 alebo 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018, ale aj Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 jediným predpokladom pre priznanie finančného zadosťučinenia je už spomínané úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi a teda nevyžaduje sa, aby bola privodená konkrétna ujma. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa ako spotrebiteľka bola v predchádzajúcom spore 15Csp/146/2020 úspešná aj z dôvodu posúdenia dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky a to vo vzťahu k žalovanému, základ nároku je daný a žalovaný je vecne pasívne legitimovaným v tomto spore. Súd teda súhlasí s argumentáciou žalobkyne, že žalovaný ako postupník na základe uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok s veriteľom vstúpil ako postupník do všetkých práv a povinností zo zmluvného vzťahu, ktorý uzatvoril jeho právny predchodca so žalobkyňou a teda prevzal aj zodpovednosť za porušenie práv a povinností z tohto zmluvného vzťahu, navyše bol to práve žalovaný, ktorý sa domáhal jej zaplatenia prostredníctvom výkonu zrážok zo mzdy. Súd zastáva názor, že uvedenú skutočnosť, teda že žalovaný neuzatváral spornú dohodu o zrážkach zo mzdy, je možné zohľadniť len pri určení výšky finančného zadosťučinenia.

21. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia zákon nestanovuje žiadne kritéria, len požiadavku primeranosti. Rozhodnutie o výške nároku preto závisí od úvahy súdu podľa konkrétnych okolností prípadu. Súd pritom zohľadňuje to, o aké vážne porušenie práva spotrebiteľa išlo, prihliada na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu.

22. Súd zotrváva na názore, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nepovažuje za vážne porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľa alebo povinnosti žalovaného ako dodávateľa, čo možno vyvodiť zo skutočnosti, že tak v minulosti ako aj v súčasnosti zákonodarca nezakazuje využívať tento inštitút aj v spotrebiteľských zmluvách, inak by uzatváranie spomínaných dohôd v spotrebiteľských zmluvách zakázal alebo by ich uviedol v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, kde sú demonštratívne vymenované neprijateľné zmluvné podmienky a napokon je to zrejme aj z aktuálnej právnej úpravy - § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z., ktorá platí od 1.5.2014 a upravuje špecifické náležitosti a podmienky platnej dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských zmluvách. Preto každý prípad je potrebné posúdiť individuálne a nie je možné vychádzať zo záveru, že každá dohoda o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských zmluvách je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Je teda nesporné, že dohoda o zrážkach zo mzdy stále predstavuje legitímny zabezpečovací právny inštitút, ktorý je stále zakotvený v právnom poriadku Slovenskej republiky v § 551 Občianskeho zákonníka a ktorý platí aj pre spotrebiteľské právne vzťahy. Až s účinnosťou od 1.5.2014 boli stanovené obmedzenia vyplývajúce z osobitnej úpravy daného inštitútu v zmysle § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré však nie je možné aplikovať pre spornú dohodu, ktorá bola uzatvorená skôr a to vzhľadom na zákaz právnej retroaktivity právnych noriem. Opakovane to uviedol aj Ústavný súd SR napr. v náleze PL. ÚS 16/95.

23. Súd nesúhlasí ani s názorom, že finančné zadosťučinenie má spĺňať predovšetkým sankčnú funkciu. Jeho základným účelom je totiž satisfakcia žalobcu ako spotrebiteľa, čo vyplýva zo samotného názvu daného inštitútu „zadosťučinenie“. Keďže však zaplatenie finančného zadosťučinenia pre povinný subjekt spôsobuje finančnú ujmu, má poskytnutie primeraného zadosťučinenia aj sankčnú povahu, ktorá je však druhoradá a teda nepochybne plní len vedľajšiu úlohu, keďže primárnou je satisfakcia žalobkyne.

24. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že v čase, keď žalovaný predložil dohodu o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi žalobkyne na jej realizáciu žalobkyňa ešte nemala vyrovnanú ani len istinu úveru, čo sama potvrdila v žalobe, keďže do istiny jej ostávalo doplatenie sumy 296,93 Eur, zrážky boli zrealizované vo výške 360,95 Eur, čo znamená, že nad istinu úveru boli vykonané vo výške 64,02 Eur. Vzhľadom na všetky okolnosti tohto prípadu súd preto považoval za primerané finančné zadosťučinenie žalobkyne vo výške 100 Eur a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. Súd rozhodne nesúhlasí s názorom žalobkyne, že výška finančného zadosťučinenia sa má odvíjať od výšky hroziacej ujmy žalobcovi - spotrebiteľovi. Ide predovšetkým o prípady, ak súd v predchádzajúcom spore dospeje k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Výška bezdôvodného obohatenia totiž súvisí v takomto prípade predovšetkým s výškou úveru. Výšku úveru pritom poskytuje dodávateľ na požiadavku spotrebiteľa, čím chce spotrebiteľ vyšší úver, čo mu dodávateľ vyhovie, tým je vyššia

suma bezdôvodného obohatenia pri spomínanej fikcii, hoci by išlo o to isté porušenie povinnosti dodávateľa napr. v dôsledku absencie tej istej povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri stanovení výšky finančného zadosťučinenia sa má hodnotiť predovšetkým závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti dodávateľa a preto tom istom porušení by mala nasledovať približne rovnaká kvantifikácia nároku na finančné zadosťučinenie, ale kritériom nemôže byť výška bezdôvodného obohatenia, prípadne jej hroziaca výška, najmä ak pri vzniku bezdôvodného obohatenia sa spotrebiteľ môže v inom súdnom konaní domáhať aj vydania bezdôvodného obohatenia.

26. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade výška prisúdenej istiny závisela od úvahy súdu a preto súd vychádzal zo záveru, že žalobkyňa bola v spore úspešná a z toho dôvodu jej súd priznal aj nárok na plnú náhradu trov konania, ktorý sa bude odvíjať len od výšky prisúdenej istiny. Súd totiž nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

27. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.